

Enric d'Ossó té una paraula per a tu

ORACIÓ FAMÍLIA TERESIANA – 27 GENER

Convent Franciscà de Santi Espíritu - Gilet

28 DE GENER DE 1896

En el poble de Gilet, a vint-i-vuit de gener de mil vuit-cents noranta sis, davant de Joan Baptista Ribelles Campos, Jutge municipal, i Domingo Mates Mancho, Secretari, comparegué el Sr. Rafel Marni i Piqueras, de vint-i-sis anys d'edat, i actualment Capellà Ecònom d'aquesta parròquia, manifestant, que Mn. Enric d'Ossó i Cervelló, Pvre., natural de Vinebre, terme municipal del poble esmentat, província de Tarragona, de cinquanta-sis anys d'edat, solter i domiciliat a Tortosa, va morir a les dotze de la matinada del dia d'ahir en el Convent de Santi Espíritu d'aquest terme a conseqüència d'apoplexia per hemorràgia cerebral, de la qual cosa en dona part com a amic.

Atesa aquesta manifestació i la certificació facultativa presentada, el Sr. Jutge municipal va disposar que s'estengués la present acta d'inscripció, consignant-s'hi, a més del que ha exposat el declarant, i tenint en compte les notícies que s'han pogut recollir, les circumstàncies següents:

Que el referit difunt estava en el moment de la seva mort a Santi Espíritu com a transeünt.

Que era fill de Jaume d'Ossó i de Miquela Cervelló.

Que va atorgar testament.

I, que el seu cadàver serà sepultat en el Cementiri de Santi Espíritu d'aquest terme municipal de Gilet.

Van ser testimonis presencials Fr. Antonio de Santo Domingo i Fr. Francisco Sebastià.

Llegida aquesta acta íntegrament, i invitades les persones que l'han de subscriure a llegir-la personalment, si així ho veien convenient, s'hi va estampar el segell del jutjat municipal i la van signar el senyor Jutge i els testimonis i el qui ha comparegut, i de tot això, com a secretari, en dono fe. Joan Baptiste Ribelles. Rafael Marni. Fr. Antonio de Santo Domingo, Fr. Sebastià, Domingo Mates.

MONICIÓ

Fa 123 anys d'aquella matinada entre el 27 i el 28 de gener d'un ja llunyà 1896. Enric d'Ossó va deixar el mon aquella nit, però entre nosaltres, entre la Família Teresiana, ressona encara el seu llegat, les seves paraules. L'Enric va gravar Jesús en el seu cor, en la seva vida i en la seva manera d'actuar. Porta el timó, ens ensenya el camí. Per cada un de nosaltres té avui una paraula que ha d'il·luminar els nostres passos i descansar el nostre cor. Avui l'escoltem, preguem amb les seves paraules, ens interroguen els seus criteris, ens inspiren les seves accions. Que avui, com Enric, puguem aprendre els valors i els sentiments de Jesús, per viure com ell, sentir com Ell, pensar com Ell.

CANT

És cert que Déu estima
aquells qui estimen
I els dóna ocasions per estimar.
És cert que en Jesucrist
hi ha el gran tresor
Que haurem de descobrir per tal de ser.

Ens cal la confiança, ens cal la pau,
L'haurem de demanar l'haurem de fer.
Sabem que no estem sols
que és amb nosaltres
Aquell qui és la pau el qui és la vida.

*No témer res, tot intentar-ho,
Sempre confiant, sempre pregant.
I fer amb mans lliures el que ens demani,
Que Déu és tot fidelitat.*

Tenim en Sant Enric en Santa Teresa
Persones de qui aprendre
i bons companys.
En els camins més durs i tenebrosos
Sabem que sempre amb ells
podem comptar.

Ens cal la fortalesa, ens cal la fe,
Els varen demanar-les en tot temps,
I varen superar totes les proves,
Segurs que el Déu d'amor
només vol vida.

*No témer res, tot intentar-ho,
Sempre confiant, sempre pregant.
I fer amb mans lliures el que ens demani,
Que Déu és tot fidelitat.*

PART 1. Pleguem amb la pregària d'Enric

El salm que pregarem a continuació està inspirat en el pròleg de l'obra Siete Moradas del Corazón de Jesús. Enric sent que Jesús és amor i misericòrdia per tots, que acull a tots aquells que se li acosten, que es deixa buscar i es deixa trobar.

SALM. Cf. Pròleg SMCJ

Entrar en el teu cor és el que vull, Jesús,
viure en tu, en la teva ampla tenda,
aprendre de tu, els teus valors, els teus sentiments,
el teu capteniment, la teva manera d'afrontar la vida.

Tu m'aculls, Jesús,
aculls tota la humanitat,
en especial els més pobres, els esclaus, els necessitats.
Els que ens sentim sols, perseguits, rebutjats, sentim la teua veu:
"veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats. I jo us faré reposar.
Apreneu de mi, que sóc mansuet i humil de cor, i la vostra ànima trobarà repòs.
Qui tingui set que vingui. Qui vulgui, que prengui aigua de vida sense pagar res."

Jesús, a tots crides, a tots obres la porta.
A qui estigui cansat, a qui tingui set, a qui desitgi acostar-se a tu.
La porta del teu cor és oberta, sense sentinella.
El camí és ample, un ullal de vida, un paradís de bellesa.

El teu cor, Jesús, és un cor de mare, de pare, de germà,
d'amic, d'espòs, el cor del nostre Déu.

La teva paraula es TOTS, perquè no deixes de convidar ningú,
el teu gest és l'ACOLLIDA, perquè no rebutges ningú.
La teva promesa és pau, conhort, fortalesa, confiança, felicitat,
promesa donada de franc, sense pagar.

Ara venim tots, aquells que sentim el buit, els que tenim mancances
es que no podem seguir tot sols.
Venim a tu, perquè revifes la flama del nostre amor,
Venim a tu, perquè tu tens paraules de vida,
Venim a tu, perquè ens sabem estimats.

Els qui ens equivoquem, venim per trobar misericòrdia,
els justos, per agafar forces per lluitar,
els humils, per trobar en tu el model de fortalesa,
els ignorants, perquè ets el mestre,
els malalts, perquè ens guareixis,
els rics i poderosos, per atansar-se a la humilitat i mansuetud.

Els dèbils i pusil·lànimes,
els pobres i desvalguts,
els qui creuen i els qui dubten,
tots venim a tu, camí, veritat i vida.

El teu cor es obert a tot i tots,
però per a mi, Jesús, tu ets felicitat i pau,
bellesa, bondat, amor.
Promesa de silenci etern dins del teu si.
Repòs per sempre de la humanitat,
l'amor veritable, el sentit, la fortalesa,
la plenitud i fi de la recerca de la meva vida.

SILENCI PER LA PREGÀRIA PERSONAL.

ORACIÓ ECO.

PART 2. Tenim una paraula d'Enric per nosaltres

Hem pregat amb les paraules d'Enric. Ara, volem experimentar que ell té una paraula per cada un de nosaltres. En aquest moment, se'ns proposa de llegir i meditar una de les seves cartes. Cada persona en llegeix una de manera personal, amb la clau: Què em diu avui a mi Enric en aquesta carta?

SILENCI PER LA PREGÀRIA PERSONAL.

COMPARTIR EN GRUPS: Què he sentit que em diu Enric d'Ossó? M'ha mogut per dins?

COMPARTIR: Cada grup escriu en un paper una paraula, frase, idea, que resumeixi el seu sentir. Es posa en comú a l'assemblea.

CANT final

*Parla'ns tu amb la vida i la paraula, profeta de l'amor:
el camí pots mostrar-nos, sacerdot i apòstol d'oració.*

Apòstol de l'amor en un món d'egoisme
missatger de la llum en hora de tenebra.
Ets mestre i senyal, ets de Crist sacerdot. Fill fidel de l'Església.

Home de fe, navegues sempre enllà,
ferm en la lluita, audaç en la missió.
Home de fe, la força tens del Crist, ancorat sols en Déu.

CARTA 1. A la germana Montserrat Fitó

Les cartes d'Enric d'Ossó a Montserrat Fitó deixen veure que hi havia entre ells una relació d'una confiança especial. Aquesta vegada, l'escriu mentre ella és superiora de La Fraga, Portugal. Queda clar que la jove (26 anys) s'espantava davant les dificultats, sobretot les derivades del tracte amb les germanes. El fundador intenta animar-la perquè celebrin el Nadal i descansin.

Que Jesús i Teresa visquin en la seva filla Montserrat

Portugal

Tarragona, 15 de desembre de 1884

He rebut les vostres cartes. N'envio una per cada Germana.

Sempre estàs covard i amb por. Això naix de la falta d'humilitat, perquè no hi ha ànima més valenta que la humil, perquè, recolzada en Déu, canvia la seva debilitat en fortalesa. Sigues humil i seràs valenta. No encongeixis l'ànima i l'ànim, que això provoca moltes imperfeccions.

Hem arreglat la fundació del meu poble, Vinebre. Deo gratias.

Feu festa al Nen Jesús i tingueu recreació amb panderetes, ferrets, castanyoles, versos, i el que calgui. Digueu-li al P. Manuel que això ja ho feia la Santa Mare, i era santa, i que no està renyida la santedat amb l'alegria, ans al contrari, sempre van unides.

La Sra. Augusta, molt immadura i poc amiga de la creu. Millor estarà allí que aquí.

Quan preguis demana, demana, demana, si és que no pots fer altra cosa, i serà una oració perfecta.

Procura, sobretot, que no es facin faltes de malícia i advertència, perquè les altres són herba del nostre hort i sempre, per molt que tinguem el rastell a la mà, renaixeran.

Trobo bé que descanseu de les obres, que el dia es curt i fa molt fred. Aproveiteu el temps en santedat i saviesa. Els dies passen i no tornen. Si mes no, agraïm-ho a Déu, acreixent l'amor que li tenim.

Me'n vaig cap a Barcelona. Escriviu-me allà.

Bons Nadals. Us beneeix el vostre P. i C.,

Enric d'Ossó

Tarragona 15/12/84

CARTA 2. A Fèlix Sardà i Salvany

La carta va adreçada a Fèlix Sardà i Salvany, tot lamentant-se que aquest no s'hagi sentit atret pel teresianisme. Malgrat que no el segueix en la seva orientació apostòlica, el de Vinebre explica al seu amic tots els seus projectes, i intenta implicar-lo. Entre les notícies que li dona, la de l'inici de la Companyia, el dia anterior a la data de la missiva. Això atorga a aquest escrit un valor històric de primer nivell.

Tarragona, 24 de juny de 1876

Que Jesús i Teresa visquin per sempre

Al meu poc teresià amic Fèlix:

La imatge de la Robadora de cors, excepte el teu, estarà a Barcelona la pròxima setmana. Allí la pintarà un artesà excel·lent anomenat Josep Dolcet, carrer del Xuclà 14, que en sap molt. A Tortosa, els pintors no en saben. Quedarà molt bé. Suposo que les vestireu allí: en cas contrari contesta de seguida, que jo m'encarregaria que l'arreglés allí la senyora, molt teresiana, que n'ha vestit 16, i l'escultor. Jo no sé què té aquesta Santa beneïda, dona rondallera i entremaliada; quants de cors mou cap a l'amor de Jesús! Creu-me, es una benedicció extraordinària de Déu.

Els exercicis seran a mitjans de juliol; ja concretaré dia i hora. Vindrà a ajudar-me Altés, que és poeta i teresià, si vostè no hi té res en contra, perquè hem d'anar a Montserrat i aprofitarem la conjuntura. Aviseu i convideu algunes joves dels pobles veïns per exercicis, ja veureu com la collita serà abundant.

Acabo d'instal·lar la Congregació teresiana a Mora, Gandesa, Batea, Corbera, Caseres i donar exercicis a Fatarella.

Ahir els vaig començar a Tarragona amb 9 joves teresianes escollides que es preparen per forma una Companyia de Santa Teresa de Jesús, de preferència en la seva Congregació aspirant, ni més ni menys que a regenerar Espanya per l'educació de la dona segons l'esperit de la gran Teresa, la seva Mare. Per això intentem fer una escola normal de mestres en cada capital de Diòcesi, sota la immediata inspecció i direcció dels Prelats, que les envaran on facin falta quan calgui. Seran una ajuda, el braç dret del rector i, amb la nostra congregació, estic segur que no s'ha de perdre ni una jove en els pobles. Entre les nou que viuen en un pis gran, n'hi ha dos que són mestres amb títol, joves amb talent i germanes majors de dos pobles disposades a tot sacrifici. Què et sembla la idea que ja es un fet? Comptem amb el vistiplau i protecció d'aquest Arquebisbe i del meu Bisbe. Han d'estar uns dos anys formant-se i instruint-se a perfecció.

Demà començo, a més, exercicis a les tereses de la ciutat.

Prega, amic meu, i fes pregar pel teu amic i les seves coses teresianes. Teu afectíssim.

Enric de O, P.

Escrivanies velles 2. 2º dreta. Tarragona 24/6/7

CARTA 3. A les germanes de Puebla

En el moment de començar l'expansió a Amèrica del Sud, a Montevideo, Enric d'Ossó escriu les germanes de Puebla, la primera fundació de Mèxic. El fundador es mostra especialment afectiu en les cartes a les comunitats d'Amèrica, i les invita a conservar l'esperit malgrat la distància. La carta està escrita des e Montserrat, on pujava abans de cada esdeveniment important de la seva vida.

Que Jesús i Teresa visquin en les seves filles de Puebla (Mèxic)

Montserrat, 31 d'octubre de 1891

No vull deixar aquesta afable solitud sense dirigir dues línies a les meves filles estimades de Puebla.

Fa temps que no sé res de vosaltres, perquè les darreres cartes fa temps que van arribar.

Com seguïu de salut espiritual i corporal? Com van els interessos de Jesús en els vostres esperits i en les noies que el Senyor us ha encomanat? Us estimeu com a germanes i us respecteu com a o més que a princeses? Hi ha un sol cor i una sola ànima en totes vosaltres? I el vostre únic afany es ser Regles vives? No hi ha encara alguna que vulgui creuar el mal i veure aquesta meravella? Quan donareu aquesta glòria a Déu i aquesta honra a la vostra Companyia i aquest consol al vostre Pare?

Busqueu, estimeu, i sol·liciteu, i us enllepoliu amb les humiliacions, els menyspreus, la creu? Fugiu de la creu?

Fugiu de la creu?

Fugiu de la creu?

El primer és covardia, el segon lloable, el tercer meritori.

Filles meves! Quant penso en aquesta casa i quant us encomano a Jesús i Teresa!!!

Quantes n'hi ha que estan penetrades de la idea que heu vingut a la Companyia a patir i morir per Jesús i Teresa?

Sou en totes les dificultats les primeres?

Jesús i Teresa us guardin sempre amb un amor creixent en la Seva Companyia que us demana el vostre Pare i Capellà que us beneeix,

Enric d'Ossó

Prevere

Montserrat 31 mes de la Santa/1891

He pujat aquí per acomiadar les nou Germanes que surten el dia 2, en el vapor Catalunya, a fundar a Montevideo un col·legi. Pregueu perquè la seva missió vagi endavant, i afaneu-vos en el compliment exacte de les santes regles que heu professat. Em sembla que, per poc que us despisteu, us guanyaran.

El vostre P.

E. de O.